

Kaviaar op slotconcert kamermuziekserie

26 april 2018

Severin von Eckardstein, piano,
Tianwa Yang en Franziska
Hölscher, viool, Nimrod Guez,
altviool en Danjulo Ishuzaka,
cello

Deventer Schouwburg, 25 april

Door Elly van Plateringen

Met op het programmablad een voorproefje van de programmering voor het komende seizoen, mag men vaststellen dat de toekomst veel moois in het verschiet heeft. Bovendien heeft de organisatie een fijne neus voor combinaties van uitvoerenden die men niet zo gauw hoort. Ook voor deze slotavond was een gelegenheidsensemble uitgenodigd. Hoewel: ook in 2014 nam pianist Severin von Eckardstein al enige vrienden mee voor een toen bijzonder spetterend piano-kwartetprogramma. Drie van de uitvoerenden van toen (Eckardstein, Hölscher en Ishizaka) waren ook nu weer van de partij, aangevuld met violiste Tianwa Yang en altist Nimrod Guez. En als men hoorde hoe dit vijftal eensgezind musiceerde, moet het begrip 'gelegheidsensemble' beslist van een nieuwe definitie worden voorzien!

Gemakkelijk begon het niet: het Kwintet opus 18 (1944) van Mieczyslaw Weinberg is een wirwar van emoties en noten. Geschreven in oorlogstijd door een componist die door zijn afkomst en diverse regimes op de hielen werd gezeten. Hij wist van Polen naar Rusland te ontkomen, zijn ouders kwamen om.

Onnodig te zeggen dat ook Rusland de jonge componist niet met open armen ontving, maar er ontstond in ieder geval een hechte band met Sjostakovitsj. Er is dan ook sprake van wederzijdse beïnvloeding, waarbij Weinberg – zeker in dit kwintet – een soms bijna bovennatuurlijke dramatische klankwereld weet te schilderen. De sterke metriek, het grillige patroon, de afwisseling van uitbundige fragmenten tegenover wrangheid en smart: het ensemble verzorgde een interpretatie die esthetisch zonder meer in orde was.

De persoonlijke inbreng leek bij de strijkers groter dan bij de pianist, wat onwillekeurig de vraag oproep hoe de première – met Emil Gilels aan de toetsen – geklonken moet hebben. Toch: veel kwaliteit, mooie toonvorming en excellent samenspel.

Kan het niet altijd kaviaar zijn? Bij Severin en zijn vrienden mag je die woorden in twijfel trekken. Want na de pauze was alle bedachtzaamheid verdwenen. En wat kun je dan als vriendengroep beter ter hand nemen dan het Kwintet op. 81 van Dvorak! De interpretatie was van begin tot eind een feest om bij te wonen: de partituur straalde voluit en het speelplezier spatte er bij alle vijf vanaf. Vanuit het warme begin ontsproot zich een muzikale verhaallijn die het hart veroverde. Met natuurlijk als hoogtepunten de schitterende 'dumka' met zijn contrast tussen ingetogen- en uitbundigheid en het hartverwarmende 'scherzo'. Ook de Finale – met prachtige passages door de diverse strijkers en een aansprekende architectuur – maakte indruk. Wat een prachtig stel musici, wat een kwaliteit!